

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

NAIH nyilvántartási szám: 40689

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-720/2018. számú ügyben

Előadó: dr. Németh Andrea
Érintett szerv: Nemzetgazdasági Minisztérium

2018.

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-720/2018. számú ügyben**

Előadó: dr. Németh Andrea

Az eljárás megindítása

Az érintett ügy előzményeként a bejelentő 2016. április 22-én elektronikus úton benyújtott közérdekű bejelentésével fordult a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz (a továbbiakban: Minisztérium).

A beadványában jelezte, hogy szeretné megismerni azon dokumentumokat, amelyek a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló, T/10309. számú törvényjavaslat és különösen annak 26. §-a társadalmi egyeztetése során keletkeztek, valamint azt is kérte, hogy amennyiben nem került sor társadalmi egyeztetésre, úgy tájékoztassák az egyeztetés elmaradásának indokairól. Bejelentésében – többek közt – a 26. § szerinti saját tevékenységi tartalék képzési kötelezettség indokoltságát illetően fejtette ki aggályait és kérdéseket fogalmazott meg erre, valamint annak mértékére vonatkozóan.

Álláspontja szerint a magánnyugdíjpénztárak saját tevékenységi tartalékára vonatkozó új előírások indokolatlanul megnehezítik a pénztári járadékszolgáltatást. Úgy véli, hogy a magánnyugdíjpénztárak járadékszolgáltatására vonatkozó szabályozás jelentős változtatása előtt a Minisztérium semmilyen általános vagy közvetlen egyeztetést nem folytatott.

Bejelentő a felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy a Minisztérium a 2016. április 22-ei közérdekű bejelentésére nem adott tájékoztatást.

Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 38/A-C. §-ai értelmében az alapvető jogok biztosja – egyebek mellett – kérelemre vizsgálja a közérdekű bejelentések törvényben meghatározott szervek általi megfelelő intézését.

Mivel a beadvánnyal összefüggésben felmerült a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog, a petíciós jog, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye sérelmének gyanúja, ezért vizsgálatot indítottam, amelynek során megkerestem a Minisztériumot.

Az érintett alapvető jogok

A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye: *„Magyarország független demokratikus jogállam.”* [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés]

A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”* [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]

Petíciós jog: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervezethez.”* (Alaptörvény XXV. cikk)

Az alkalmazott jogszabályok

- az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.)
- a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény (a továbbiakban: Pkbt.)

Megállapított tényállás

Bejelentő 2016. április 22-én a Minisztériumhoz fordult közérdekű bejelentéssel, amelyben tájékoztatást kért arról, hogy milyen indokok támasztották alá a pénztári járadékszolgáltatásnak a törvényjavaslat általi módosítás szerinti szabályozását, így arról is, hogy miért van szükség elkülönített saját tevékenységi tartalékokra és amennyiben ilyen tartalék biztosítására szükség lenne, a tevékenységi tartalékoknak a mértéke mi alapján került meghatározásra. Bejelentésében a törvényjavaslat és különösen annak 26. §-a társadalmi egyeztetése során keletkezett dokumentumok megismerését kezdeményezte, illetve abban az esetben, ha társadalmi egyeztetésre nem került sor, úgy az egyeztetés elmaradásnak indokolását kérte.

Bejelentő közérdekű bejelentés felülvizsgálata iránti kérelemmel (panasz) fordult a hivatalomhoz, mivel a bejelentés elbírálásról nem kapott tájékoztatást 30 napon belül.

Bejelentő közérdekű bejelentés intézésének felülvizsgálata iránti kérelme alapján felmerült alapjogi sérelemre tekintettel, a tényállás tisztázása érdekében, az Ajbt. 21. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított jogkörömben eljárva megkerestem az ügyben a Minisztériumot, és kértem a vonatkozó dokumentumok megküldését, valamint tájékoztatását az alábbi kérdések vonatkozásában:

- Mikor érkezett a bejelentő által tett közérdekű bejelentést?
- Mikor és milyen tájékoztatást adtak a bejelentő részére?
- Bejelentő betekinthejt-e a társadalmi egyeztetés dokumentumaiba?
- Eleget tett-e a Minisztérium a hozzá beérkezett közérdekű bejelentés elintézése kapcsán a Pkbt. 2. § (1), (2) és (4) bekezdésében foglaltaknak?
- Megalapozottnak látja-e a bejelentésben előadottakat (különös tekintettel a társadalmi egyeztetésre és a törvényjavaslat 26. §-ban foglaltakra vonatkozóan, valamint a tájékoztatás elmulasztása kapcsán)?
- Amennyiben megalapozottnak látja a bejelentésben és a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat, úgy kérem, tájékoztasson arról, hogy milyen intézkedéseket kíván kezdeményezni annak orvoslása vagy megszüntetése érdekében.

A Nemzetgazdasági Minisztérium válasza

A Minisztérium a felülvizsgálati eljárás során arról tájékoztattott, hogy 2015 decemberében az Országgyűlés elfogadta a pénzügyi közvetítői rendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi LIII. törvényt, amelynek keretében a magánnyugdíjról és magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) is módosításra került. Az elfogadott módosítás - a magánnyugdíjpénztári járadékszolgáltatás megindulása érdekében - átalakította a saját tevékenységi tartalékokra vonatkozó szabályozást. A módosítások a pénztártagok hosszú távú érdekeinek figyelembe vételével kerültek meghatározásra. A törvényjavaslat közigazgatási egyeztetés után került az Országgyűlés elé benyújtásra.

A Minisztérium a felülvizsgálati eljárás során hangsúlyozta, hogy időközben a Magyar Nemzeti Bank már engedélyezte a módosított új jogszabályhelyek alapján a járadékszolgáltatást egyes magánnyugdíjpénztárak részére.

A Minisztérium tájékoztatása szerint a bejelentő első ízben 2016 áprilisában fordult hozzá a kérdéseivel. A megkeresésben elsősorban a javaslat előkészítése, illetve annak egyeztetése során keletkezett dokumentumokat óhajtotta megismerni, továbbá a módosításokkal kapcsolatosan tett fel kérdéseket.

A Minisztérium arról is tájékoztattott, hogy a bejelentő kérdéseit részletesen megválaszolta. A Minisztérium álláspontja szerint a megkeresés nem közérdekű adatigénylésként, hanem bejelentésként került benyújtásra, így a válaszban az információs önrendelkezési jogról és az

információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) előírt formai követelmények nem szerepeltek.

A Minisztérium válaszában kitért arra is, hogy a bejelentő a válasszal nem volt elégedett, kérdéseit 2016. szeptember 22-én ismét megküldte, ezúttal sem közérdekű adatigénylésként, hanem közérdekű bejelentésként. Levelében a szabályozással kapcsolatosan javaslatokat is tett. A válaszban - a javaslatokat megköszönve – a Minisztérium fenntartotta korábbi válaszát.

A Minisztérium tájékoztatása szerint a Bejelentő továbbra sem tartotta kielégítőnek a Minisztérium válaszait, így a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz (a továbbiakban: Hatóság) is fordult, amely az ügyben vizsgálatot indított. A vizsgálat során a Hatóság felhívására a Minisztérium 2016 decemberében kifejtette álláspontját.

A Minisztérium rögzítette, hogy az első kérés ügyfélszolgálati megkeresésként, a második pedig közérdekű bejelentésként érkezett. Egyik esetben sem a közérdekű adatigénylésre vonatkozó eljárás alapján került megválaszolásra a megkeresés, a ki nem adott adatok kapcsán indokolásra és a jogorvoslat módjának kifejtésére a válaszokban nem volt szükség.

A Hatóság eljárása során jogsértésre utaló tény nem tárt fel, vizsgálatát az Infotv. 53. § (5) bekezdés a) pontja alapján megszüntette.

A Minisztérium válaszlevelében rögzítette, hogy a bejelentő legutóbbi - 2017. február 2-án történt - megkeresése során közérdekű adatigénylést nyújtott be a Minisztériumhoz. A beadványozó azon magánnyugdíjpénztárak és pénztárszakmai szervezetek, érdekképviselői szervek megnevezését kérte, amelyeket az Mpt. tervezett módosításairól szóló egyeztetésekbe a Minisztérium kifejezett megkeresés útján legalább egy alkalommal bevont. Tekintettel arra, hogy a kért adatok nyilvánosak, a Minisztérium az Infotv. rendelkezéseinek megfelelően teljesítette a kérést és kiadta az igényelt adatokat.

A Minisztérium tájékoztatása szerint bejelentő három megkeresése közül csak az utolsó minősült közérdekű adatigénylésnek. Ennek megfelelően az első két alkalommal ügyfélszolgálati megkeresésként kezelte a Minisztérium az elektronikus úton megküldött leveleket, a válaszokban a ki nem adott adatok kapcsán indokolás és a jogorvoslati lehetőségek kifejtése nem történt meg.

Bejelentő utolsó megkeresése közérdekű adatigénylésnek minősült, amelyet a Minisztérium az Infotv.-ben foglaltaknak megfelelően megválaszolt. A Minisztérium jelezte, hogy Bejelentő az utóbbi adatigényléssel kapcsolatosan kapott választ is hiányosnak tüntette fel. A Minisztérium álláspontja szerint a megfogalmazott válasz a feltett kérdéseket maradéktalanul megválaszolta, így az Infotv.-ben meghatározott tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések feltüntetése nem volt szükséges.

A Minisztérium tájékoztatásában kiemelte, hogy a megkeresésekre adott válaszokban a Minisztérium a bejelentő részére minden olyan adatot megküldött, amely a jogszabályi környezetet figyelembe véve és egyúttal a Minisztérium feladat- és hatáskörének megfelelő, illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását is szem előtt tartva, kiadható volt.

A vizsgálat megállapításai

A hatáskör tekintetében

Az alapvető jogok biztosának feladat- és hatáskörét, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságokat az Ajbt. határozza meg.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint – többek között – a közigazgatási szerv tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Ajbt. 38/A. § értelmében az alapvető jogok biztosa vizsgálja a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló törvény szerinti közérdekű bejelentéseknek a 18. § (1) bekezdés a)-k) pontja szerinti hatóságok általi kezelésének gyakorlatát, valamint kérelemre az egyes közérdekű bejelentések megfelelő intézését.

A 38/C. § rendelkezése szerint a közérdekű bejelentő az általa vélelmezett visszásság orvoslása érdekében beadvánnyal fordulhat az alapvető jogok biztosához, ha a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló törvény szerinti eljárásra jogosult szerv a közérdekű bejelentést megalapozatlannak nyilvánítja, ha a közérdekű bejelentő a vizsgálat eredményével nem ért egyet, vagy ha a közérdekű bejelentő álláspontja szerint az eljárásra jogosult szerv a közérdekű bejelentést nem vizsgálta ki teljes körűen.

A Minisztérium, mint közigazgatási szerv az alapvető jogok biztosa által vizsgálható hatóságnak minősül.

Az érintett alapvető jogok tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az alapjogi biztos az intézmény létrejötte óta mindig is következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásai mentén – alkalmazta az alapjogkorlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott alapjogi tesztek.

1. Az Alaptörvény XXIV. cikke (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

Az Alaptörvény hatálybalépését megelőzően az Alkotmány a tisztességes eljáráshoz való jogot explicite ugyan nem nevesítette, ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az a független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a jogbiztonság elvéből levezethető eljárási garanciák egymásra vonatkoztatásával tartalmilag levezetett olyan alkotmányos alapjogot jelent, amely komplex követelményrendszert testesít meg, magában foglalva valamennyi, a jogállamiság értékrendjének megfelelő eljárási alapelvet és normát. A 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvény már expressis verbis tartalmazza a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való jogot, rögzítve, hogy a közhatalmú szervek, hatóságok az ügyeket részrehajlás nélkül, tisztességes módon, ésszerű határidőn belül intézzék, döntéseiket pedig a törvényben meghatározottak szerint indokolják. A tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni, és amely hatékony gátját képezi a garanciális szabályok szándékolt félretételének, félreértelmezésének, az egységes jogalkalmazás hiányából, a kiszámíthatatlanságból következő tényleges és eshetőleges érdek- és jogsérelmek bekövetkezésének. Ezt tükrözik azok a korábbi AB határozatok is, amelyek újra meg újra kihangsúlyozták: a közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszűrés követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők. [49/1998. (XI. 27.) AB határozat, 5/1999. (III. 31.) AB határozat, 422/B/1999. AB határozat]

Az Alkotmánybíróság szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni [6/1998. (III. 11.) AB határozat]. Ugyanez a határozat a következőt is kimondta: Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartásának dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”. A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során tehát túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikke érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó

jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését.

2. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. [9/1992. (I. 30.) AB határozat] Az Alkotmánybíróság szerint az alanyi jogok érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák a jogbiztonság alkotmányos követelményéből erednek, de szoros kapcsolatban állnak a jogegyenlőséggel, törvény előtti egyenlőséggel is. A megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban ugyanis a jogbiztonság az, ami sérelmet szenved. [9/1992. (I. 30.) AB határozat, 75/1995. (XI. 21.) AB határozat] Ezért alapvetőek a jogbiztonság követelménye szempontjából az eljárásjogi garanciák. Csakis formalizált eljárási szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek is csak a jog által meghatározott keretek között fejthetik ki a tevékenységüket. [56/1991. (XI.8.) AB határozat]

3. Mindezek alapját képezi az Alaptörvény XXV. cikke, amelynek értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez. A petíciós jog klasszikus tartalma alapján ugyanis két fogalmi elemmel bír; nemcsak a kérelem, panasz, illetve javaslat benyújtását akár egyénileg akár kollektíven, hanem a közhatalmat gyakorló szerv válaszadását is, ami magával vonja, hogy az adott ügygel foglalkoznia kell. Az Alkotmánybíróság értelmezésében mindenkinek joga van arra, hogy egyedül vagy másokkal együttesen írásban kérelmet vagy panaszt terjesszen elő azokhoz az illetékes állami szervekhez, amelyeknek a külön jogszabályok által megállapított egyik alapvető funkciója azok elbírálása és orvoslása. [987/B/1990. AB hat.]

Ezek együttes vizsgálata adja ki a jelen ügy szempontjából lényeges alapjogi tartalmat, amely szerint a vizsgálat alá vonható állami szervek *alapjogi kötelezettsége felőleli mind az eljárás lefolytatásának tényét, mind annak minőségét.*

Az ügy érdemében

1. A bejelentésekből, valamint a megkeresésekre kapott válaszból vizsgálatom során az alábbi megállapításokat tettem.

A Pkbt. 1. § (1) bekezdése szerint az állami szervek és a helyi önkormányzati szervek a panaszokat és a közérdekű bejelentéseket e törvény (Pkbt.) szerint kötelesek elintézni. A Pkbt. tárgyi hatályáról a (3) bekezdés szól: e szerint a közérdekű bejelentés olyan körülményre hívja fel a figyelmet, amelynek orvoslása vagy megszüntetése a közösség vagy az egész társadalom érdekét szolgálja. Közérdekű bejelentéssel a (4) bekezdés értelmében bárki fordulhat a közérdekű bejelentéssel összefüggő tárgykörben eljárásra jogosult szervhez.

A 2. § értelmében a közérdekű bejelentést – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az eljárásra jogosult szervhez történő beérkezésétől számított harminc napon belül kell elbírálni. Ha azonban az elbírálást megalapozó vizsgálat előreláthatólag harminc napnál hosszabb ideig tart, erről a közérdekű bejelentőt az elintézés várható időpontjának és az eljárás meghosszabbodása indokainak egyidejű közlésével kell tájékoztatni. A vizsgálat befejezésekor – a minősített adat, illetve törvény alapján üzleti, gazdasági vagy egyéb titoknak minősülő adat kivételével – a megtett intézkedésről vagy annak mellőzéséről – az indokok megjelölésével – a közérdekű bejelentőt haladéktalanul értesíteni kell.

1.1. A rendelkezésekre álló dokumentumokból megállapítottam, hogy Bejelentő 2016. április 22-én nyújtott be közérdekű bejelentést, amelyre 2016. szeptember 5-én, elektronikus úton

válaszolt a Minisztérium. Válaszlevelében általános jellegű tájékoztatásként rögzítette a módosítás indokait, a tartalék célját, valamint azt is, hogy a mértékek kialakítása nyugdíjszakmai számítások alapján történt. A Minisztérium tájékoztatta a Bejelentőt arról is, hogy a közigazgatási egyeztetés során a pénztárszakmai szervezetek is bevonásra kerültek és a Minisztérium részére határidőben megküldött észrevételeket figyelembe vették, továbbá a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően, társadalmi egyeztetés keretében a honlapján is megismerhető volt a törvényjavaslat szövege, így azzal kapcsolatban bárki tehetett észrevételeket, melyeket szintén megfontoltak a végleges rendelkezések kialakítása során.

A Minisztérium megkeresésemre az eljárási határidő elhúzódását érintően adott tájékoztatása alátámasztotta a panaszban megfogalmazottakat, mivel a Minisztérium a 2016. április 22-én benyújtott közérdekű bejelentésre 2016. szeptember 5-én válaszolt.

Erre tekintettel megállapítottam, hogy a Pkbt-ben meghatározott eljárási határidő túllépésével, valamint az elintézés várható időpontját és az eljárás meghosszabbodása indokait tartalmazó tájékoztatásának elmulasztásával a *jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonsággal, valamint a tisztességes hatósági eljáráshoz való joggal összefüggésben visszaállást okozott.*

1.2. Bejelentő a 2016. szeptember 6-án kelt elektronikus levelében kifogásolta a 2016. szeptember 5-én kelt válaszlevelben foglaltakat és közérdekű bejelentéssel élt, amelyben kérte az általa megjelölt adatok információk rendelkezésére bocsátását, valamint konkrét javaslatokat tett az Mpt. módosítására. A Bejelentő azt javasolta, hogy a járadékszolgáltatás saját tevékenységként történő folytatása ne keletkeztessen saját tevékenységi tartalék biztosítási kötelezettséget, továbbá kérte az esetleges ellenérvek kifejtését. Bejelentő azt is javasolta, hogy amennyiben a saját tevékenységi tartalék biztosításának kötelezettsége nem szűnne meg, úgy módosuljon a mértéket érintő szabályozás oly módon, hogy a mérték a járadékszolgáltatás biztonságát veszélyeztető körülményekhez igazodjon.

A Minisztérium a 2016. szeptember 21-én, elektronikus úton küldött válaszában arról tájékoztatta a bejelentőt, hogy a korábban adott válaszában foglaltakat fenntartja, továbbá sor került a közigazgatási egyeztetések során a pénztárak érdekképviselői szerveinek bevonására.

A rendelkezésemre álló dokumentumok alapján megállapítottam, hogy a Minisztérium 2016. szeptember 21-én kelt válaszlevele nem tartalmazott érdemi választ – illetve az érdemi válasz mellőzésének indokolását – a bejelentésben megjelölt konkrét javaslatok tekintetében, így a közérdekű bejelentésben foglaltak teljeskörű vizsgálata nem történt meg.

A bejelentésben megfogalmazott javaslatok tekintetében a megtett intézkedésről, vagy annak mellőzésére vonatkozó tájékoztatása elmulasztásával a Minisztérium a *petíciós joggal összefüggésben visszaállást okozott.*

1.3. Ezt követően a Bejelentő 2016. szeptember 22-én elektronikus levélben részletezte, hogy korábbi beadványa mely részeit tekinti közérdekű bejelentésnek, valamint mely részei minősülnek közérdekű adatigénylésnek. Bejelentő adatigénylésre vonatkozó kérelmét a KiMitTud adatigénylő rendszerbe is rögzítette 2016. szeptember 22-én.

A 2016. október 7-ei az NGM/30214/2016-közérdekű. adatigénylés tárgyú elektronikus levélben a Minisztérium azt rögzítette, hogy „A 2016. szeptember 22-ei megkeresései tekintetében (közérdekű adatigénylés, közérdekű bejelentés) fenntartjuk a korábbi válaszunkat.”

Tekintettel arra, hogy a Minisztérium további tájékoztatást nem adott, így megállapítottam, hogy a 2016. szeptember 22-én kelt bejelentésben megfogalmazott javaslatok tekintetében a megtett intézkedésről, vagy annak mellőzésére vonatkozó tájékoztatása elmulasztásával a *Minisztérium a petíciós joggal összefüggésben visszaállást okozott.*

1.4. Bejelentő 2016. október 18-án a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság vizsgálatát kezdeményezte, mert kifogásolta a közérdekű adatigényléssel kapcsolatban a Minisztérium tájékoztatását. A Hatóság vizsgálata jogsértésre utaló tény nem tárt fel, ezért a vizsgálatot a Hatóság megszüntette, amelyről a Bejelentőt 2017. január 24-én kelt levelében tájékoztatta.

Ezt követően, 2017. február 24-én a Bejelentő keresetlevelet nyújtott be a közérdekű adat megismerésére irányuló kérelme nem megfelelő teljesítése miatt.

A Fővárosi Törvényszék 2017. április 20-án kötelezte a Minisztériumot a közérdekű adatok ítéletében foglaltak szerinti kiadására.

A rendelkezésemre álló dokumentumok alapján nem állapítható meg, hogy az ítélet ellen fellebbezéssel élt-e a Minisztérium.

A fentiekre tekintettel megállapítottam, hogy a közérdekű adat megismerésére irányuló kérelmeket a bíróság megvizsgálta, így a szigorú hatásköri szabályokra figyelemmel erre vonatkozóan érdemi megállapítást nem teszek.

Intézkedések

Az Ajb. 32. § (1) bekezdése alapján felkérem a nemzetgazdasági minisztert, hogy intézkedjen

- a vizsgált ügyben a bejelentő valamennyi javaslatára figyelemmel a szükséges tájékoztatás megadásáról;
- a jelentésben feltárt alapvető jogokat érintő visszasságok jövőbeni bekövetkezése lehetőségének megelőzéséről azzal, hogy a közérdekű bejelentések intézése során fokozottan ügyel a vonatkozó előírások maradéktalan betartására.

Budapest, 2018. március 19.

Székely László

